

Isaac Ulam, mamífer aeri

El músic blanenc publica un doble disc titulat 'Ratpenat'

Els ratpenats són els únics mamífers capaços de volar, són uns animals nocturns i misteriosos. Així d'enigmàtiques són les noves cançons d'**Isaac Ulam** que publica en un disc doble. A Enderrock.cat parlem amb el cantautor de la doble volada de *Ratpenat* (BankRobber, 2016).

Isaac Ulam. Foto: Javier Calvete Garcia.

Ratpenat neix de la fosca?

El disc és com una crisàlide, parla de la meua recuperació de facultats. No gravo cançons per aprovar cap examen al setembre, sinó que he fet un doble àlbum perquè tenia més de 40 cançons i al final n'he deixat 18. Respecte als anteriors, les diferències són totes, perquè, igual que Picasso, no em conformo mai.

A "El nostre vincle" cantes amb una veu més amorosida, fins que tornes a estripar... D'on surten les teves cançons?

Vaig recollir el que havia sembrat i em vaig quedar sol. Intentava no matar-me i continuar viu. Va coincidir un canvi en mi i en la societat. Hi ha molta gent que canta bé però no transmet res. Jo canto el que toca, quan toca.

Dediques el tercer tema a "Montserrat". Molts artistes han titulat així una cançó. A qui et refereixes, en el teu cas?

La Montse va ser una amiga i parella meua que es va treure la vida als 27 anys. Ens estimàvem. No té cap rerefons. És una cançó per a ella, perquè és part de mi. El vers de la cançó que diu 'la mort t'ha fet omnipresent' és perquè ella és present en totes les coses, continua viva dintre meu.

"He creuat el riu" és potser la cançó d'aigua més tranquil·la del disc. Està en línia amb la innocència de quan vas començar?

Abans feia una música més preciosista perquè era el contrari del que vivia, però els temps han canviat, també socialment. Se'm van esmolir les dents i les ungles i em vaig fer fort. Ara he tret el que realment sóc.

Hi ha cançons que tenen títols astronòmics ("Taurus") i mítics ("Terranova")... No hi falta èpica, a les teves cançons?

Faig el que puc. No m'interessen les cançons planes, ni la gent que imita grups per ser coneguts. Són pessimes. Intento aturar aquesta mena de cançons, perquè no les aguento més de trenta segons.

"Mestres de la guerra" és una versió de Bob Dylan ("Masters of War"). Et sents deixeble del seu mestratge?

Aquest home va dir unes coses que evidentment són vigents, però sembla que s'han oblidat. És a dir, la seguretat, el confort i la covardia són la malaltia de la societat. Per això l'he adaptat.

